

[Vagn Bro.]

vi saa ser paa de enkelte Udtalelser, han fremsatte, vil vi bl. a. se, at de fører til en Konsekvens, som vil vende sig mod selve vor Grundlov. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at han ydede Tilslutning til en Artikel — jeg forstod, det var i „Berlingske Tidende“, den havde staaet —, hvori det hævdedes, at et Dommerembede skulde kræve sin Mand helt. Dette maa som Konsekvens medføre, at det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen vil vende sig imod, at Dommere kan være Indehavere af et Rigsdagsmandat, thi saa kan de ikke helt ofre sig for deres Gerning. Men ifølge Grundlovens § 55 er der givet alle Embedsmænd, ogsaa Dommere, Adgang til at deltage i det politiske Liv, selvfølgelig naar de i øvrigt passer deres Embede. Den højtærede Justitsminister nævnte mange Eksempler paa, at netop Dommere i høj Grad havde kunnet præge Lovgivningsarbejdet og være aldeles udmærkede Repræsentanter for Befolkningen ved Affattelsen af de forskellige Love.

Naar det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen saa stærkt vendte sig imod, at vi nu ændrede i Retsplejeloven en Bestemmelse, der tre Gange enstemmigt var blevet vedtaget, maa jeg rigtignok sige, at jeg i den ganske korte Tid, jeg har været Medlem af dette høje Ting, har været med til at ændre Bestemmelser i Retsplejeloven for 14de eller 15de Gang, Bestemmelser, der ogsaa i sin Tid er blevet tre Gange enstemmigt vedtaget her i Tinget. Det, som er det afgørende, er, med Retsplejens Tarv for Øje at stille de forskellige krydsende Hensyn op overfor hinanden og komme til det for det heles Vel mest rimelige og mest forsvarlige Resultat, og det forekommer mig, at dette er Tilfældet med det foreliggende Lovforslag.

C. C. Heilesen: Den højtærede Justitsminister mente, saa vidt jeg forstod ham, at i de Tilfælde, hvor Dommere havde overtaget Justitsministerstillingen, skulde de have reserveret sig Embede, allerede før de overtog den paagældende Stilling. Naar den højtærede Justitsminister i saa Henseende nævnte, at en Række af de Dommere, der tidligere havde været Justitsministre, havde været ekstraordinære Assessorer i Højesteret, tror jeg ikke, den højtærede Minister har Ret i, at den Omstændighed, at man tidligere var ekstraordinær Assessor i Højesteret — en Ordning, der bortfaldt ved Retsplejeloven —, betød, at man var sikker paa at blive ud-

nævnt til ordinær Assessor; det at være ekstraordinær Assessor i Højesteret var i Virkeligheden før Retsplejeloven en titulær Stilling, der ingenlunde gav nogen Fortrinsret til at blive udnævnt til ordinær Assessor i Retten.

Hvad specielt det Tilfælde angaar, jeg nævnte, nemlig det Tilfælde, da Sø- og Handelsrettens daværende Formand Klein blev Justitsminister, tror jeg ikke, det er ganske rigtigt, naar den højtærede Minister sagde, at han i 1871 blev ekstraordinær Assessor i Højesteret, jeg tror, det var i 1870, men det spiller nu ikke nogen stor Rolle. Det, der derimod skete i 1871, og som jeg ogsaa nævnte, var, at der blev tillagt ham Anciennetet fra 1871; da han altsaa senere blev udnævnt til ordinær Assessor i Højesteret, regnedes hans Anciennetet fra 1871. Men det betød jo ingenlunde, at han den Dag, han gik af i Ministeriet Fønnesbech, var sikker paa at komme ind i Højesteret. Jeg nævnte, at han gik af med Ministeriet Fønnesbech i 1875, men blev ordinær Assessor i Højesteret i 1877, altsaa to Aar efter, da der blev en ledig Stilling i Højesteret; og jeg nævnte udtrykkelig, at jeg for mit Vedkommende, hvis det i det hele taget er nødvendigt at lovgive derom, meget vel kunde tænke mig, at man gennemførte Bestemmelser, der sikrede, at en Justitsminister, der tidligere havde været Dommer, fik en passende Dommerstilling, naar han gik af som Justitsminister, saa snart en saadan Dommerstilling blev ledig, og eventuelt med Anciennetet fra et tidligere Tidspunkt.

Jeg kunde altsaa meget vel tænke mig, at man ordner denne Sag saaledes, som den i sin Tid blev ordnet for Kleins Vedkommende; men det fremgaar af det af mig nævnte Tilfælde, ligesom det fremgik af de Tilfælde, den højtærede Minister nævnte, at man, saaledes som jeg understregede i mine Bemærkninger, hidtil ikke i vor Retsplejes Historie har set noget Eksempel paa, at en siddende Justitsminister har reserveret sig et Dommerembede gennem Regelen om Konstitution. Det understregedes yderligere gennem det, den højtærede Minister sagde. Jeg vil gerne endnu en Gang understrege, at man ikke tidligere har set det, og man har ikke tidligere af den Grund haft nogen Vanskelighed ved at faa Dommere til Justitsministre. Det bekræfter det, jeg udtalte, at der her ikke er nogen afgørende Grund til at fravige det Resultat, som det rene Retsplejesynspunkt fører til.

Jeg forstod ikke ganske de Bemærk-